

Πως θα γίνουν τα σώματά μας μετά την

Η αιτία του θανάτου

δεν είναι στην φύση μας ,αλλά στην προαίρεσή μας. Ο Διάβολος δεν είναι κακός στην ουσία του, αλλά στην προαίρεσή του, γιατί την ουσία του την δημιούργησε ο Θεός.

Ο Θάνατος είναι μη ον, δεν υπάρχει δεν έχει ουσία, είναι η απουσία της ζωής, όπως η σκία είναι απουσία του φωτός.

Άρα διαλέγουμε :

η Θεό=ζωή-Φως

η

μη θεό = θάνατος, σκία σκοτάδι.

Άρα ,όταν κι'άκόμη αρνείσαι τον Θεό ,πάλι δίπλα σου θα τον έχεις, ως απουσία

Του όμως .

Όπως ο ήλιος έχει δύο ιδιότητες, και φωτίζει και καίει.

Η προσλαμβάνεις λοιπόν τον Θεόν ως Φως η ως φωτιά που σε καίει .

Αλλά θα ρωτούσε ίσως κάποιος :

-Μα τέλος πάντων(!) δεν υπάρχει ένας χώρος στον οποίο ο Θεός ούτε να υπάρχει ούτε να μην υπάρχει; Γιατί να έχω πάντα Το Θεόν μπροστά μου είτε ως παρουσία είτε ως απουσία;

Διότι, για να υπάρξει αυτός ο χώρος πρέπει κάποιος να τον δημιουργήσει. Και αυτός που δίνει δημιουργία και ζωή είναι μόνον ο Ζων Θεός.

Μονάχα εάν επιστρέψεις στην ανυπαρξία, στο μηδέν, μπορείς να «απαλλαγείς» από τον Θεό.Μα ούτε αυτό μπορεί ποτέ να γίνει γιατί ο Θεός ο,τι δημιουργεί ποτέ δεν επιστρέφει στο μηδέν.

Επανερχόμεθα λοιπόν στον Άγιο Ιουστίνο Πόποβιτς. :

«Οι άνθρωποι καταδίκασαν το Θεό σε θάνατο. Ο Θεός όμως με την Ανάστασή Του « καταδικάζει» τους ανθρώπους σε αθανασία.»

Είναι φοβερό να θέλεις να μην υπάρχουν και να μην μπορείς! Αυτή είναι και η δυστυχία των δαιμόνων και όσων κληρονομήσουνε την κόλαση.

Πιο συγκεκριμένα γράφει Απόστολος Παύλος πως μετά την ανάσταση των νεκρών «αρπαγησόμεθα εν νεφέλαις»

Η νεφέλη είναι πάντα σύμβολο της θείας δόξης.

«εις απάντηση του Κυρίου εις αέρα» για να προϋπαντήσουμε τον Χριστό κάπου στο σύμπαν, Ο Θεός ξέρει που

«και ούτω πάντοτε συν Κυρίω εσόμεθα.»

και έτσι πάντοτε θα είμαστε μαζί Του στους άληκτους αιώνες των αιώνων.

Ο Κύριος τότε θα κατέρχεται και εμείς θα ανερχόμαστε.(βλ .Ανάληψη του Κυρίου, όταν οι Άγγελοι λένε στους Αποστόλους :

«τι εστήκατε εμβλέποντες εις τον ουρανόν; Ούτος ο Ιησούς ο αναληφθείς αφ ύμῶν εις τον ουρανόν, ούτως ελεύσεται, ον τρόπον εθεάσασθε αυτόν πορευόμενον εις τον ουρανόν.» (Πραξ.α 11)

Οι κολασμένοι όμως δεν θα αρπαχθούν μέσα σε νεφέλες. Θα μείνουν κάτω στην γη. Και τι θα γίνει με αυτούς και πως θα πάνε στον τόπο της Κολάσεως;

Δεν ξέρουμε, ο Θεός ξέρει.

Η Βασιλεία των Ουρανών και εξίσου η Κόλαση θα είναι συγκεκριμένοι περιγραφτοί χώροι-τόποι, και όχι κάτι το φανταστικό, αφηρημένο και απροσδιόριστο, αφού θα φιλοξενούνε τα περιγραφτά και προσδιορισμένα ανθρώπινα σώματα.

Με την Δευτέρα ένδοξη παρουσία Του Χριστού μας τα σύμπαντα θα αλλάξουνε!

Από την προϋπάρχουσα ύλη, ανακαινισμένη πλέον, ο Θεός θα πλάσει έναν καινούργιο κόσμο.

Και είδον ουρανόν καινόν και γην καινήν· ο γαρ πρώτος ουρανός και η πρώτη γη απήλθον, (Αποκ κα -1)

Όπως τα παλαιά χρόνια, αλλά και τώρα στα χρόνια της κρίσης, όταν είχανε ένα παλιό παλτό και εξωτερικά φθείρονταν, τότε με ραπτική μαεστρία το γύριζαν ανάποδα, και τουτοιοτρόπως από την προϋπάρχουσα ύλη του ενδύματος έφτιαχναν ένα ανακαινισμένο παλτό.

Όπως και πάλι επαναλαμβάνει ο Απόστολος Πέτρος για την αναδημιουργία του κόσμου:

Καινούς δε ουρανούς και γην καινήν κατά το επάγγελμα αυτού προσδοκώμεν, εν οίς δικαιοσύνη κατοικεί. (Πετρ. Β γ-13)

Αλλά ας κλείσουμε από τα φωτισμένα και ελπιδοφόρα λόγια του Απ. Παύλου για την Ανάσταση μας

«ιδού μυστήριον υμίν λέγω· πάντες μεν ου κοιμηθησόμεθα, πάντες δε αλλαγησόμεθα, εν ατόμω, εν ριπή οφθαλμού, εν τη εσχάτη σάλπιγγι· σαλπίζει γαρ, και οι νεκροί εγερθήσονται άφθαρτοι, και ημείς αλλαγησόμεθα.

δει γαρ το φθαρτόν τούτο ενδύσασθαι αφθαρσίαν και το θνητόν τούτο ενδύσασθαι αθανασίαν.» (Α Κορινθίους ιε -51-53)

Πράγματι η ακράδαντη πίστη στην Ανάσταση του Χριστού, αλλά και στην δική

μας, που επίκειται, όχι μόνο μας στερεώνει στην ορθή πίστη αλλά μας βοηθάει και στον αγώνα της πνευματικής ζωής και εγκρατείας. Αφού εκείνος που πιστεύει ότι το σώμα του θα κληρονομήσει την αιωνιότητα, προσέχει να μην το μολύνει, αλλά να το εξαγνίζει με την χάρη του Αγίου Πνεύματος, μέσα στον νόμο της Αγάπης προς τον εν Τριάδι Θεό και τους αδελφούς του.

Όπως γράφει ο Άγιος Κύριλλος Ιεροσολύμων:

«ο πιστεύων ότι μένει το σώμα εις ανάστασιν, φείδεται της στολής και ου μολύνει τούτο.»

Είθε ο καλός μας Χριστός με τις πρεσβείες τις γλυκυτάτης του Μητρός να μας αναστήσει εις ανάστασιν ζωής, ψυχή και σώματι, εν τη εσχάτη αυτού ημέρα, για να ζούμε και μεταλαμβάνουμε την αιώνια και άληκτο χαρά μέσα στις λαμπροστάλακτες ακτίνες της Τρισηλίου Θεότητας. Αμήν!

*** **

Βασισμένο στο Βιβλίο : « Η ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ »

† π. Αθανασίου Μυτιληναίου. Εκδ. ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΥΨΕΛΗ »

Από π. Διονύσιος Ταμπάκης